

V. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

• ABSTRACT

RIL

With regard to the work of the High Court of Cassation and Justice (Panel on the appeal in the interest of the law), two rulings of admission were handed down concerning: The Administrative Code, The Criminal Procedure Code.

HP

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), six rulings were published regarding: Law no. 360/2002 on the Status of the Police Officer, Framework Law no. 153/2017 on the Salary of Staff Paid from Public Funds, GD no. 1.578/2002 regarding the conditions under which the police officer is entitled to rest leave, study leave and paid leaves of absence, unpaid leave, rest, treatment and recovery tickets; Law no. 567/2004 on the status of specialized auxiliary staff of the courts of justice and prosecutor's offices attached to them, GEO no. 59/2017 on the amendment and completion of some normative acts in the field of service pensions; Law no. 304/2004 on judicial organization, GEO no. 27/2006 on the salaries and other rights of judges, prosecutors and other categories of personnel in the justice system, approved with amendments and additions by Law no. 45/2007, Law no. 303/2004 on the status of judges and public prosecutors, Framework Law no. 153/2017 on the salaries of staff paid from public funds; National Education Law no. 1/2011, Framework Law no. 153/2017 on the salaries of staff paid from public funds, Methodological Norms on hourly pay for teaching, management, guidance and control teaching staff, as well as for methodological teachers in state pre-university education units and related units, approved by OMEN no. 4.827/2018; GD no. 25/2014 on the employment and secondment of foreigners in Romania and amending and supplementing some normative acts on the regime of foreigners in Romania, approved by Law no. 14/2016.

RIL

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 2/2025
(M. OF. NR. 186/04.03.2025): ART. 612 ALIN. (1)
DIN CODUL ADMINISTRATIV**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 2/2025 (M. Of. nr. 186 din 4 martie 2025)	Complet RIL	Art. 612 alin. (1) din Codul administrativ	<i>Transformarea posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice, în condițiile prevăzute la art. 406 din Codul administrativ este o obligație legală, care trebuia îndeplinită din oficiu de autoritățile și instituțiile publice până la data de 1 ianuarie 2020. În situația în care autoritățile și instituțiile publice nu și-au îndeplinit această obligație până la 1 ianuarie 2020, persoanele care, anterior acestei date, ocupau posturile de natură contractuală la care se referă art. 407 din Codul administrativ pot solicita, în condițiile legii, dobândirea calității de funcționar public, prin transformarea postului de</i>

			<i>natură contractuală în post aferent funcției publice.</i>
--	--	--	--

În M. Of. nr. 186 din data de 4 martie 2025, s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 2/2025 pentru admiterea recursului în interesul legii privind interpretarea art. 612 alin. (1) din Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.**

Obiectul recursului în interesul legii

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (Codul administrativ)

„Art. 406: Transformarea posturilor de natură contractuală în funcții publice

Autoritățile și instituțiile publice care au prevăzute în statele de funcții posturi de natură contractuală, care presupun desfășurarea unor activități dintre cele prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3), stabilesc funcții publice în condițiile prevăzute la art. 407.

Art. 407: Stabilirea de funcții publice

Funcțiile publice se stabilesc pe baza activităților prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3), pentru fiecare autoritate și instituție publică, prin act administrativ al conducătorului acesteia, respectiv prin hotărâre a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local.

Art. 464: Dobândirea calității de funcționar public

Calitatea de funcționar public se dobândește prin concurs, la care poate participa orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 465.

Art. 612

(1) Prin excepție de la prevederile art. 464, până la data de 1 ianuarie 2020, calitatea de funcționar public se poate dobândi și prin transformarea posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice, în condițiile prevăzute la art. 406.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), persoanele încadrate cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată în posturi de natură contractuală care au fost stabilite ca funcții publice sunt numite în funcții publice de execuție pentru care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 465 și condițiile de vechime în specialitatea studiilor corespunzătoare clasei și gradului profesional ale funcției publice.

(3) Drepturile salariale ale persoanelor care ocupă funcții publice în condițiile alin. (2) se stabilesc potrivit salarizării funcțiilor publice în care au fost numite”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 2/2025

Prin Decizia nr. 2/2025, ÎCCJ (Complet RIL) **a admis** recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea art. 612 alin. (1) din Codul administrativ, transformarea posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice, în condițiile prevăzute la art. 406 din Codul administrativ, cu modificările și com-**

pletările ulterioare, este o obligație legală, care trebuia îndeplinită din oficiu de autoritățile și instituțiile publice până la data de 1 ianuarie 2020.

În situația în care autoritățile și instituțiile publice nu și-au îndeplinit această obligație până la 1 ianuarie 2020, persoanele care, anterior acestei date, ocupau posturile de natură contractuală la care se referă art. 407 din Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, pot solicita, în condițiile legii, dobândirea calității de funcționar public, prin transformarea postului de natură contractuală în post aferent funcției publice”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 3/2025
(M. OF. NR. 239/18.03.2025): ART. 207 ALIN. (1),
ART. 222 ALIN. (4) ȘI ART. 235 ALIN. (1)
DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
D.C.C. nr. 3/2025 (M. Of. nr. 239 din 18 martie 2025)	Complet RIL	Art. 207 alin. (1), art. 222 alin. (4) și art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală	<i>Nu se consideră în termen sesizarea cu rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă sau cu propunerea de prelungire a duratei măsurii arestării preventive ori a arestului la domiciliu, formulată în ultima zi a termenului, calculat potrivit art. 269 alin. (1), (2) și (4) din Codul de procedură penală.</i>

În M. Of. nr. 239 din data de 18 martie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 3/2025** în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 207 alin. (1), art. 222 alin. (4) și art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 207 alin. (1), art. 222 alin. (4) și art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală

„Articolul 207

Verificarea măsurilor preventive în procedura de cameră preliminară

(1) Când procurorul dispune trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă, rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează judecătorului

de cameră preliminară de la instanța competentă, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia”.

„Articolul 222

(4) Judecătorul de drepturi și libertăți este sesizat în vederea prelungirii măsurii de către procuror, prin propunere motivată, însoțită de dosarul cauzei, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia”.

„Articolul 235

Procedura prelungirii arestării preventive în cursul urmăririi penale

(1) Propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 3/2025

Prin Decizia nr. 3/2025, ÎCCJ (Complet RIL) *a admis* recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 207 alin. (1), art. 222 alin. (4) și art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, stabilește că nu se consideră în termen sesizarea cu rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă sau cu propunerea de prelungire a duratei măsurii arestării preventive ori a arestului la domiciliu, formulată în ultima zi a termenului, calculat potrivit art. 269 alin. (1), (2) și (4) din Codul de procedură penală”.**

HP

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 3/2025
(M. OF. NR. 192/05.03.2025): ART. 27^29 DIN LEGEA NR. 360/2002
PRIVIND STATUTUL POLIȚISTULUI ȘI ART. 60 ALIN. (3)
DIN ANEXA NR. VI LA LEGEA-CADRU NR. 153/2017**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 3/2025 (M. Of. nr. 192 din 5 martie 2025)	Complet DCD	Art. 27^29 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului Art. 60 alin. (3) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice Art. 13, art. 16 și art. 4 alin. (2) din H.G. nr. 1.578/2002 privind condițiile în baza cărora polițistul are dreptul la concedii de odihnă, concedii de studii și învoiri plătite, concedii fără plată, bilete de odihnă, tratament și recuperare	<i>Măsurile repunerii polițistului „în funcția deținută și în toate drepturile avute la data punerii la dispoziție sau suspendării, inclusiv de compensare a celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție sau suspendării” și „reputerii în toate drepturile bănești avute la data punerii la dispoziție, respectiv a suspendării din funcție, inclusiv compensarea drepturilor salariale de care au fost private pe perioada punerii la dispoziție, respectiv a suspendării din funcție, actualizate potrivit majorărilor sau indexărilor salariale” includ:</i>

		– actualizarea sumelor achitate ca urmare a repunerii în funcție cu rata indicelui de inflație; – plata dobânzii legale penalizatoare, calculată începând cu ziua următoare scadenței fiecărui salariu lunar din perioada punerii la dispoziție și până la data plății efective; – plata retroactivă a valorii corespunzătoare sporului pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior, cu diplomă de licență, astfel cum este reglementată de dispozițiile art. 341 alin. (1) lit. b) și alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, dacă la data punerii la dispoziție își desfășura activitatea în domenii corespunzătoare studiilor absolvite. Măsura compensării drepturilor de care a fost privat polițistul pe perioada punerii la dispoziție sau a
--	--	--

			<i>suspendării nu include compensarea în bani a concediului de odihnă suplimentar neefectuat.</i>
--	--	--	---

În M. Of. nr. 192 din data de 5 martie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 3/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea dispozițiilor art. 27[^]29 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 60 alin. (3) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a art. 13, art. 16 și art. 4 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.578/2002 privind condițiile în baza cărora polițistul are dreptul la concedii de odihnă, concedii de studii și învoiri plătite, concedii fără plată, bilete de odihnă, tratament și recuperare, cu modificările și completările ulterioare.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

„Art. 27[^]29

Atunci când s-a dispus clasarea, renunțarea la urmărirea penală, achitarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, precum și în cazul încetării procesului penal, polițistul este repus în funcția deținută și în toate drepturile avute la data punerii la dispoziție sau suspendării, inclusiv de compensare a celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție sau suspendării”.

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Anexa nr. VI – Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională”

„Art. 60

(3) În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori achitarea, precum și în cazul încetării urmăririi penale ori a procesului penal, persoanele cărora li s-au aplicat prevederile alin. (1) și (2) vor fi repuse în toate drepturile bănești avute la data punerii la dispoziție, respectiv a suspendării din funcție, inclusiv compensarea drepturilor salariale de care au fost private pe perioada punerii la dispoziție, respectiv a suspendării din funcție, actualizate potrivit majorărilor sau indexărilor salariale”.

Hotărârea Guvernului nr. 1.578/2002 privind condițiile în baza cărora polițistul are dreptul la concedii de odihnă, concedii de studii și învoiri plătite, concedii fără plată, bilete de odihnă, tratament și recuperare, cu modificările și completările ulterioare

„Art. 4

(1) Conducerea unității este obligată să ia măsurile necesare pentru ca polițiștii să efectueze în fiecare an calendaristic concediul de odihnă la care au dreptul.

(2) Dacă, din motive întemeiate, unii polițiști nu au putut efectua concediul de odihnă la care aveau dreptul într-un an calendaristic, la cerere, unitatea este obligată să le acorde concediul până la sfârșitul anului calendaristic următor, iar în situații cu totul deosebite, poate fi compensat în bani, în limita fondurilor bugetare alocate, cu aprobarea șefului eşalonului imediat superior, potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 13

(1) În afara concediului de odihnă prevăzut la art. 1, polițiștii care își desfășoară activitatea în condiții deosebite – vătămătoare, grele sau periculoase – ori în locuri de muncă în care există astfel de condiții, stabilite potrivit legii, au dreptul în fiecare an calendaristic la un concediu de odihnă suplimentar cu o durată cuprinsă între 3 și 14 zile calendaristice.

(2) Concediile de odihnă suplimentare se cumulează cu concediile de odihnă prevăzute la art. 1.

Art. 16

(1) În cazul în care polițistul, potrivit programării, a efectuat integral concediul de odihnă suplimentar cuvenit și, ulterior, în cursul aceluiași an calendaristic, nu mai lucrează în condițiile respective, cota-parte din indemnizația primită, aferentă timpului nelucrat din acel an calendaristic, nu se restituie unității.

(2) De regulă, concediul de odihnă suplimentar se acordă în cea de-a doua parte a anului în curs și nu poate fi reeșalonat în anul următor”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 3/2025

Prin **Decizia nr. 3/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Tribunalul Cluj – Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 6.150/117/2023 și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 27[^]29 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 60 alin. (3) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, măsurile repunerii polițistului «în funcția deținută și în toate drepturile avute la data punerii la dispoziție sau suspendării, inclusiv de compensare a celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție sau suspendării» și «reputerii în toate drepturile bănești avute la data punerii la dispoziție, respectiv a suspendării din funcție, inclusiv compensarea drepturilor salariale de care au fost private pe perioada punerii la dispoziție, respectiv a suspendării din funcție, actualizate potrivit majorărilor sau indexărilor salariale» includ:

- actualizarea sumelor achitate ca urmare a repunerii în funcție cu rata indicelui de inflație;

- plata dobânzii legale penalizatoare, calculată începând cu ziua următoare scadenței fiecărui salariu lunar din perioada punerii la dispoziție și până la data plății efective;

- plata retroactivă a valorii corespunzătoare sporului pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior, cu diplomă de licență, astfel cum este reglementată de dispozițiile art. 341 alin. (1) lit. b) și alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, dacă la data punerii la dispoziție își desfășura activitatea în domenii corespunzătoare studiilor absolvite.

În interpretarea dispozițiilor art. 27[^]29 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, și a dispozițiilor art. 13, art. 16 și art. 4 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.578/2002 privind condițiile în baza cărora polițistul are dreptul la concedii de odihnă, concedii de studii și învoiri plătite, concedii fără plată, bilete de odihnă, tratament și recuperare, cu modificările și completările ulterioare, măsura compensării drepturilor de care a fost privat polițistul pe perioada punerii la dispoziție sau a suspendării nu include compensarea în bani a concediului de odihnă suplimentar neefectuat”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 12/2025
(M. OF. NR. 206/10.03.2025): ART. 68⁵ ALIN. (10)
DIN LEGEA NR. 567/2004 ȘI ART. IX ȘI X
DIN O.U.G. NR. 59/2017**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 12/2025 (M. Of. nr. 206 din 10 martie 2025)	Complet DCD	Art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea Art. IX și X din O.U.G. nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu	<i>Prevederile art. IX alin. (1) din O.U.G. nr. 59/2017 nu împiedică, în privința pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești stabilite în baza cererilor de pensionare înregistrate începând cu 15 septembrie 2017, acordarea pensiilor de serviciu nete actualizate, potrivit art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004, cu rata medie anuală a inflației pentru anii 2019 și 2020.</i>

În M. Of. nr. 206 din data de 10 martie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 12/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004 și ale art. IX și X din O.U.G. nr. 59/2017.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu completările aduse prin Legea nr. 130/2015

„Art. 68⁵

(1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea prevăzut la art. 3 alin. (2), personalul de specialitate criminalistică și personalul care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică prevăzut la art. 31, precum și tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în specialitate, pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de media salariilor de bază brute lunare realizate, inclusiv sporurile, corespunzătoare ultimelor 12 luni de activitate anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare.

(2) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, personalul de specialitate criminalistică și personalul care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor, cu o vechime în specialitate între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1) pentru fiecare an care lipsește din vechimea în specialitate integrală. (...)

(10) Pensile de serviciu și pensiile de urmaș prevăzute de prezenta lege se actualizează, din oficiu, în fiecare an, odată cu modificările valorii punctului de pensie, cu procentul corespunzător ratei inflației utilizat la stabilirea valorii punctului de pensie, conform prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie de serviciu mai mică, se păstrează pensia aflată în plată”.

O.U.G. nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu

„Art. IX

(1) Cuantumul net al pensiilor de serviciu stabilite în baza prevederilor Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, cu modificările și completările ulterioare, precum și indemnizația pentru limită de vârstă, prevăzută de Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu completările ulterioare, nu poate fi mai mare decât media venitului

net corespunzător venitului brut care a constituit baza de calcul al pensiei de serviciu, respectiv al indemnizației pentru limită de vârstă.

(2) Pensia de serviciu netă/Indemnizația pentru limită de vârstă netă reprezintă pensia de serviciu/indemnizația pentru limită de vârstă stabilită în cuantum brut din care se deduce impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare.

(3) Venitul net reprezintă venitul brut care a constituit baza de calcul al pensiei de serviciu/indemnizației pentru limită de vârstă din care s-au dedus contribuțiile sociale obligatorii și impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare.

Art. X

Prevederile art. VII pct. 3 și ale art. IX alin. (1) intră în vigoare la data de 15 septembrie 2017”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 12/2025

Prin **Decizia nr. 12/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Tribunalul Vaslui – Secția civilă și, în consecință, a stabilit că: „**În interpretarea și aplicarea art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004 și ale art. IX și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, prevederile art. IX alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 nu împiedică, în privința pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești stabilite în baza cererilor de pensionare înregistrate începând cu 15 septembrie 2017, acordarea pensiilor de serviciu nete actualizate, potrivit art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004, cu rata medie anuală a inflației pentru anii 2019 și 2020.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 13/2025
(M. OF. NR. 183/03.03.2025): ART. 88² ALIN. (5) DIN
LEGEA NR. 304/2004 PRIVIND ORGANIZAREA JUDICIARĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 13/2025 (M. Of. nr. 183 din 3 martie 2025)	Complet DCD	Art. 88 ² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară Art. 13 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007 Art. 87 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor Art. 6 lit. c) și d) și art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr.	<i>Dreptul la diurnă cuvenit procurorilor care și-au desfășurat activitatea în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, reglementat de art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004, coroborat cu art. 13 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 27/2006, nu se cuvine personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției.</i>

		153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	
--	--	--	--

În M. Of. nr. 183 din data de 3 martie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 13/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind dreptul la diurnă cuvenit procurorilor care și-au desfășurat activitatea în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare

„Art. 88²

(5) Pe durata desfășurării activității în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, procurorii cu funcții de conducere și execuție beneficiază de drepturile procurorilor detașați, în condițiile legii”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare

„Art. 13

(1) Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază, pe toată durata delegării sau detașării, de următoarele drepturi:

a) diurnă în cuantum de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară, dar nu mai puțin decât cuantumul prevăzut pentru personalul din unitățile bugetare;”.

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare

„Art. 87

(1) Pe durata îndeplinirii funcției, personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național de Criminologie, Institutul Național de Expertize Criminalistice și din Institutul Național al Magistraturii este asimilat judecătorilor și procurorilor în ceea ce privește drepturile și îndatoririle, inclusiv susținerea examenului de admitere, evaluarea activității profesionale, susținerea examenului de capacitate și de promovare, dispozițiile prezentei legi aplicându-se în mod corespunzător”.

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare

„Art. 6: Principii

Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;

d) principiul importanței sociale a muncii, în sensul că salarizarea personalului din sectorul bugetar se realizează în raport cu responsabilitatea, complexitatea, riscurile activității și nivelul studiilor;

e) principiul stimulării personalului din sectorul bugetar, în contextul recunoașterii și recompensării performanțelor profesionale obținute, pe baza criteriilor stabilite potrivit legii și regulamentelor proprii;

f) principiul ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate;

g) principiul transparenței mecanismului de stabilire a drepturilor salariale, în sensul asigurării predictibilității salariale pentru personalul din sectorul bugetar;

h) principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii;

i) principiul publicității în sensul transparenței veniturilor de natură salarială, precum și a altor drepturi în bani și/sau în natură pentru toate funcțiile din sectorul bugetar.

Art. 39: Aplicarea tranzitorie

(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(2) În situația în care prin aplicarea alin. (1) nu există funcție similară în plată, nivelul salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut în anexe cu salariul de bază minim brut pe țară

garantat în plată în vigoare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 13/2025

Prin **Decizia nr. 13/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 26.865/3/2022* și, în consecință, a stabilit că: „În dispozițiilor art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu art. 87 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu art. 6 lit. c) și d) și art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, și a Deciziei nr. 13 din 13 martie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 10 mai 2023, dreptul la diurnă convenit procurorilor care și-au desfășurat activitatea în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, reglementat de art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004, coroborat cu art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, nu se cuvine personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 37/2025
(M. OF. NR. 258/25.03.2025): ART. 254 ALIN. (1)
DIN LEGEA EDUCAȚIEI NAȚIONALE NR. 1/2011 ȘI ART. 8
ȘI 12 DIN ANEXA NR. I LA LEGEA-CADRU NR. 153/2017
PRIVIND SALARIZAREA PERSONALULUI PLĂTIT
DIN FONDURI PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 37/2025 (M. Of. nr. 258 din 25 martie 2025)	Complet DCD	Art. 254 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011 Art. 8 și art. 12 din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice Art. 9 din Normele metodologice privind salarizarea prin plata cu ora pentru personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control, precum și pentru cadrele didactice metodiste din unitățile de	<i>Salariul de bază al cadrelor didactice – profesori pentru învățământul primar – angajate în regim de plata cu ora include majorarea de 10% stabilită conform prevederilor art. 8 din anexa nr. I (Familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”) la Legea-cadru nr. 153/2017, ca în cazul profesorilor pentru învățământul primar angajați prin contract individual de muncă cu normă întreagă.</i>

		învățământ preuniversitar de stat și unitățile conexe, aprobate prin OMEN nr. 4.827/2018	
--	--	---	--

În M. Of. nr. 258 din data de 25 martie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 37/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 254 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 8 și art. 12 din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la art. 9 din Normele metodologice privind salarizarea prin plata cu ora pentru personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control, precum și pentru cadrele didactice metodiste din unitățile de învățământ preuniversitar de stat și unitățile conexe, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.827/2018, cu modificările și completările ulterioare.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 254 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011

„Art. 254

(1) *În unitățile de învățământ sau în consorțiile școlare poate fi angajat personal didactic cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată sau perioadă determinată de cel mult un an școlar, cu posibilitatea prelungirii contractului, respectiv în plata cu ora, în condițiile legii”.*

Art. 8 și art. 12 din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Anexa nr. I (Familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”)

„Art. 8

Personalul didactic care îndeplinește funcția de diriginte, învățătorii, educatoarele, institutorii, profesorii pentru învățământul primar, profesorii pentru învățământul preșcolar beneficiază de o majorare de 10% a salariului de bază”.

Art. 9 din Normele metodologice privind salarizarea prin plata cu ora pentru personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control, precum și pentru cadrele didactice metodiste din unitățile de învățământ preuniversitar de stat și unitățile conexe, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.827/2018

„Art. 9

(1) *Calculul pentru plata cu ora se raportează la norma didactică de predare-învățare-evaluare, de instruire practică și de evaluare curentă a preșcolarilor și a elevilor în clasă prevăzută la art. 262 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) Pentru calculul tarifului la plata cu ora aferent posturilor didactice de predare/catedrelor vacante/rezervate se utilizează salariul de bază aferent cadrului didactic încadrat, având în vedere treapta de vechime în învățământ și gradul didactic corespunzător. La salariul de bază se aplică, după caz, următoarele sporuri: indemnizație pentru învățământ special, indemnizație pentru zone izolate, spor pentru activitatea de predare în sistemul penitenciar, spor pentru predare simultană.

(3) Tarifele orare din învățământul preuniversitar se calculează prin raportarea salariului de bază calculat conform alin. (2) la numărul de ore aferent normei didactice de predare, astfel:

- a) 1/72 pentru norma didactică de 18 ore pe săptămână;
- b) 1/64 pentru norma didactică de 16 ore pe săptămână în învățământul special;
- c) 1/96 pentru norma didactică de 24 de ore pe săptămână, învățători, antrenori din palatele și cluburile copiilor, profesori de instruire practică și maistri-instruciori;
- d) 1/80 pentru norma didactică de 20 de ore pe săptămână, învățător-educator, institutor-educator, profesor-educator, maestru-instructor și profesor de instruire practică în învățământul special;
- e) 1/80 pentru profesori pentru învățământul primar, învățători, institutori învățământ primar;
- f) 1/100 pentru profesori pentru învățământul preșcolar, educatoare, institutori învățământ preșcolar.

(4) Pentru activitatea de dirigiență efectuată de personalul didactic de predare angajat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau determinată, cu normă întreagă sau cu timp parțial, cu cel puțin jumătate de normă de bază, în una sau mai multe școli, majorarea corespunzătoare se calculează la nivelul prevăzut pentru norma întreagă, la unitatea unde efectuează activitatea de dirigiență.

(5) Personalul didactic de predare care prestează activitate de dirigiență și care își desfășoară activitatea didactică în baza mai multor contracte individuale de muncă poate desfășura activitate de dirigiență doar în executarea unui singur contract individual de muncă”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 37/2025

Prin **Decizia nr. 37/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a **admis în parte** sesizarea formulată de Tribunalul Vaslui – Secția civilă, în Dosarul nr. 160/89/2024 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 254 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 8 și art. 12 din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la art. 9 din Normele metodologice privind salarizarea prin plata cu ora pentru personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control, precum și pentru cadrele didactice**

metodiste din unitățile de învățământ preuniversitar de stat și unitățile conexe, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.827/2018, cu modificările și completările ulterioare, salariul de bază al cadrelor didactice – profesori pentru învățământul primar – angajate în regim de plata cu ora include majorarea de 10% stabilită conform prevederilor art. 8 din anexa nr. I (Familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ») la Legea-cadru nr. 153/2017, ca în cazul profesorilor pentru învățământul primar angajați prin contract individual de muncă cu normă întreagă”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 38/2025
(M. OF. NR. 244/20.03.2025): ART. 11 ALIN. (4) ȘI ART. 18
DIN LEGEA-CADRU NR. 153/2017 PRIVIND SALARIZAREA
PERSONALULUI PLĂTIT DIN FONDURI PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 38/2025 (M. Of. nr. 244 din 20 martie 2025)	Complet DCD	Art. 11 alin. (4) și art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	<i>Prin acordarea indemnizației de hrană nivelul veniturilor salariale nu poate depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar.</i>

În M. Of. nr. 244 din data de 20 martie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 38/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (4) și ale art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 11 alin. (4) și art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

„Art. 11

(1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25.

(4) Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

Art. 18 Indemnizația de hrană (forma inițială)

(1) Începând cu 1 decembrie 2018, ordonatorii de credite acordă obligatoriu, lunar, indemnizații de hrană la nivelul anual a două salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, cu excepția personalului Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției – Administrația Națională a Penitenciarelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum și a personalului poliției locale care, potrivit legii, beneficiază de drepturi de hrană în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 38/2025

Prin **Decizia nr. 38/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.801/88/2023 și, în consecință, a stabilit că: „**În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (4) și ale art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prin acordarea indemnizației de hrană nivelul veniturilor salariale nu poate depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar**”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 62/2025
(M. OF. NR. 252/24.03.2025): ART. 4 ALIN. (2) LIT. A) ȘI ART. 6
DIN O.G. NR. 25/2014 PRIVIND ÎNCADRAREA ÎN MUNCĂ
ȘI DETAȘAREA STRĂINILOR PE TERITORIUL ROMÂNIEI**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 62/2025 (M. Of. nr. 252 din 24 martie 2025)	Complet DCD	Art. 4 alin. (2) lit. a) și art. 6 din O.G. nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, aprobată prin Legea nr. 14/2016	<i>Pentru îndeplinirea condiției prevăzute de aceste dispoziții în vederea eliberării avizului de angajare nu este suficientă înscrierea, în certificatul de înmatriculare sau înregistrare în registrul comerțului ori certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, a codurilor CAEN aferente activităților compatibile cu funcția pentru care se solicită încadrarea în muncă a străinului, fiind necesară și desfășurarea efectivă de către angajator a activității compatibile cu funcția pentru care solicită încadrarea în muncă a străinului.</i>

În M. Of. nr. 252 din data de 24 martie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 62/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. a) coroborate cu cele ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul

României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, aprobată prin Legea nr. 14/2016, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 28/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 4 alin. (2) lit. a) și art. 6 din O.G. nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, aprobată prin Legea nr. 14/2016

– forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 28/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor

„Art. 4

(2) Condițiile generale pentru eliberarea avizului de angajare sunt următoarele:

a) angajatorul persoană juridică, persoană fizică autorizată sau întreprindere individuală desfășoară pe teritoriul României activități compatibile cu funcția pentru care solicită încadrarea în muncă a străinului;

Art. 6

(1) Dovada îndeplinirii condiției generale prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. a) se face prin prezentarea de către angajatorul persoană juridică, persoană fizică autorizată sau întreprindere individuală a următoarelor documente:

a) certificatul de înmatriculare sau înregistrare în registrul comerțului ori certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, în copie și în original;

b) certificatul constatat din care să rezulte că în registrul comerțului sau, după caz, în Registrul asociațiilor și fundațiilor nu au fost înregistrate mențiuni privind deschiderea procedurii falimentului”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 62/2025

Prin Decizia nr. 62/2025, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 411/35/2023 și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. a), coroborate cu cele ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, aprobată prin Legea nr. 14/2016, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 28/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor, pentru îndeplinirea condiției prevăzute de aceste dispoziții în vederea eliberării avizului de angajare nu este suficientă înscrierea, în certificatul de înmatriculare sau înregistrare în registrul comerțului ori certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, a codurilor CAEN aferente activităților compatibile cu funcția pentru care se solicită încadrarea în muncă a străinului, fiind necesară și desfășurarea efectivă de către angajator a activității compatibile cu funcția pentru care solicită încadrarea în muncă a străinului”.